

JONGE MANNEN ALS KLOKKENLUIDERS

Gendersensitief Werken vanuit Beschermjassen

Over jonge mannen is afgelopen decennia steeds meer te doen. Weinig aandacht is er voor hun kracht, creativiteit en zorgzaamheid die onmisbaar is voor het voortbestaan van onze families en samenleving. Zij voelen zich daarin vaak onbegrepen en drukken dat, meer dan meisjes, uit in non-verbale 'deviante' communicatiepatronen. Hoe kunnen we, vanuit de [Beschermjassen](#) benadering, hen beter begrijpen en herinbedden in hun families en andere contexten? In deze benadering is hun liminele kwetsbaarheid, tijdens hun transitie naar volwassenheid, een vaak ongeziene doch cruciale factor in het begrijpen van hun gedrag en communicatiepatronen. Het [transitiemodel](#) dat van Bekkum met collega's ontwikkelde is een centraal onderdeel in Beschermjassen. Het model wordt in de jeugdzorg en GGZ als, gender- en cultuursensitief, diagnostisch en behandelmodel gebruikt.

Korte biografie

Dirck van Bekkum is cultureel antropoloog, case manager en artisan. Hij werkte als groepstherapeut 10 jaar met jonge mannen in de klinische psychiatrie en trainde in de 25 jaar daarna honderden professionals in de jeugdzorg en psychiatrie. In december 2017 komt een bundel uit, met 22 van zijn publicaties, over dit veldwerk met de titel: ['Jonge Mannen als Klokkenluiders: antropologisch leren kijken naar falende instituties en transitionele ruimtes'](#).

Met zijn (levens)partner Theresia Bernet werkt hij sinds 1993 vanuit hun Bureau Moira CTT. www.ctt.nl, zie ook www.anthropo-gazing.nl